המפלת פרק שלישי נדה כט

לחלק. הילכך מי נמי ה"מ ואם נמי ממעט עומעטוס מכל הכא מדה"ל למכסב מדם משלמו וכמיב זכר ונקבה ס"מ לדרשם: ואפילו הראש עמהם. ממתוך קמי דהיכא דיצא ממותך אפי' יצא הרשם אין משוב ולד עד שיצא רובו: אין הראש פוטר בנפלים. יצא רשם הנפל כגון יולדת מתומים לשנעה אחד עמהה לוכתו ואחד נא עמהה לוכתו ויצא רשם הנפל והחזירו ואח"כ יצא אחיו הוי נכור לכהן שאין רשם הנפל פוטר את הבא אחריו מן הנכורה וכי מלעזר' אית ליה דשמואל באנפי נפשיה. ולא אמתמיתן. ואיכא ביניהו מאן דאמתי לה אמתמיתן משמע דאמתמתן קא פליגי ואיכא למימר כדאמרן דבשלם אפי' ר' אלעזר' מודה דאית ליה דשמואל ומאן דאמתי לה באנפי נפשיה משמע דאשלם נמי פליגי ובדשמואל: אין הראש כרוב אברים. יצא הרשם אינו כולד. ונגפל קמי דאי בגן קיימא ליכא למ"ד דהא אמתמיתן היא [גמ.] יצא כדרכו משיצא רוב רשם: כתקנו. רשם יצא אמלה וקאמר דבעינן רובא וקשיא לר' יוחנן: מאי קאמר. רבי יוסי משיצא כתקנו ס"ד דאמרינן ברובא לאו ילוד הוא: מחותך ומסורס. מחותך ודכן מרגלומיו: הא כתקנו. דכן רשאו אפי' מחותך הרשם פוטר: רובו כתקנו. מרוייהו בעינן במחותך: מתקיף לה רב זביד. לתירוצא דאמרלינן אליבא דרבי יוסי: מכלל דמסורס רובו נמי לא פטר. בתמיה. כיון דרבי יוסי לאו אחיוקא קמי אלא אחקמי בגווה יצא מחותך ומסורס משיצא רובו ועלה קמי דרבי יוסי ואמר אע"ג דנפיק רובו בעינן נמי כתקנו מכלל דמסורס רובו נמי לא פטר בתמיה: אלא אמר רב זביד. רבי יוסי אחיוקא דא"ק קמי דאמר הא כתקנו הרשם פוטר ואע"ג דמחותך וקאמר ר' יוסי אין הרשם פוטר אלא שיצא כתקנו וכשאר ולדות שיוצאין לחיים אבל מחותך אפילו כתקנו אין הרשם פוטר: כתקנו. אפי' מחותך הרשם פוטר: *מי שיצא כתקנו לחיים. הוא דרשם פוטר אבל מחותך אפילו כתקנו בעינן רובו: צדעיו. ונפל"ש: קרני ראשו. גוכה רשאו שאבל העולם: **מתני'** ואין ידוע מהו. אם זכר אם נקבה אבל יודעת היא שהוא ולד: לזכר ולנקבה. ימי טוהר דזכר וימי טומאה דנקבה: אין ידוע אם ולד היה אם לאו תשב לזכר ולנקבה ולנדה. כלומר כשמראה מראה נדה שאין לה ימי טוהר דשמא לאו ולד הוא. וגמרא* מפרש למה החכר זכר דאיל ואין לה דם טוהר דלא משום טומאת לידה הא קמי נקבה: **גמ'** והפילה. ואינה יודעת מה אם נפל אם רוח שהרי נפל למיס: אמאי תשב לנדה. ניתיב לה מיהא ימי טוהר דזכר: שיצאה מלאה. כשהיתה מעוברת יתה לאפר: ובאה. בו ביום ריקנית: בבור מספק. שמא זה היה ולד והבא אחריו אינו בבור או שמא רוח הפילה והבא אחריו בבור מעליא הוא הילכך ספק הוא ואכל בתומו לבעלים ולא לכהן דהמוליא מחבירו עליו הראיה: והאי פשוט הוא. ואכל בלא מוס: מטבעות. יום אחד קודם לידה כעין גלייר"ש: מתיב רבי יוסי. אחר' יהושע בן לו: טועה. ממתמיתא דמייתי בתשה שלא ידעה עת לידתה:

הגהות הב"ח
(ה) גמ' מדקאמר לא פסולים וס' כרי כולא כילוד: (ו) תו"ה מכב מ' לעיל לא כדקא כ רש פ"ש:

פ"ש הרי הוא כילוד [כמכרים מר:]

פ"ש ג"ב

מוסף רש"י
אין הראש פוטר בנפלים. בן שמונה שהוליד רשאו מי והחזירו וקדמו אפי' ולא, הוי נכור לכהן, שאין רשם הנפל פוטרו עד שיצא רשאו ורובו (נכורות מו:).
עברה בהר והפילה. ואין ידוע אם ולד הוא, מביאה קרבן ונאכל. אעפ"כ הטוף שלה נאכלת, ולא אמרינן על הספק נאה ואינה נאכלת, דדלמא נאו ולד הוא ואולין מלקין כן ומליקה פולין נבלה (לעיל יח:).

גליון הש"ס
גמ' מיכל פנים מכר וכו' לעיל יח ע"ב: שם לא כל סולחת. כעין זה כשנים מה ע"ב:

[מיל מב. מלין ע.בוריות נ:]

כ"ש ג"ב

ג"ל מבינא

[לעיל כח.]

[לעיל יח:]

הגהות מהר"ב רגשבורג
א) תוי"ה מקבר וכו' ומקמקן מהרי כדמי לעיל דף כו ע"ש כ"ל:

[לעיל יח: לקמן מב.]

לעזי רשי
מטבע"ש [מטבע"ש]. צורים. גלייר"א. ליחה.

1 בס"ל: אליעזר

שפר"ח מרחים בר קיימא אבל בנפל אין הראש פוטר דלמ' [זת] אמאי איתחיב שמואל בבכורות דקאמר אין הראש פוטר בנפלים בס' יש בבור הא אבא ר' יוסי הבא דקאי כוותיה: **תשב** לזכר ולנקבה ולנדה. ותיתה אמאי תשב שבעים לנקבה והא ספק ספיקא הוא דשמא לא אמרינן זכר ונאי ובס"ל (לא) הוא ומאמר (לא) הוא ומאמר (לא) הוא מקולקלת עד יום ס"ח ומאמר (לא) הוא מקולקלת עד יום ס"ח ומאמר (לא) הוא מקולקלת עד יום ס"ח